

Sygn. akt VII U 425/15

POSTANOWIENIE

Dnia 06 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Popielińska	
Protokolant: stażysta Magdalena Szczygieł	

po rozpoznaniu w dniu 06 lipca 2016 r. w Gdańsku

odwołania F. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 08 stycznia 2015 r. nr (...)

w sprawie F. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

postanawia:

- 1. uchylić zaskarżoną decyzję i sprawę przekazać Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. do ponownego rozpoznania;**
- 2. umorzyć postępowanie odwoławcze.**

Sygn. akt. VII U 425/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 08 stycznia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G., na podstawie przepisów art. 57 i 58 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) odmówił ubezpieczonemu F. R. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, albowiem Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 30 grudnia 2014r. orzekła, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy okresowo do dnia 31 grudnia 2016r., ustalając datę początkową powstania ustalanego stopnia niezdolności do pracy na dzień 16 czerwca 2013r. oraz stwierdzając brak całkowitej niezdolności ubezpieczonego do pracy, co w konsekwencji ustalonego przebiegu zatrudnienia oraz stażu ubezpieczeniowego nakazywało stwierdzenie, iż w okresie ostatnich dziesięciu lat przed dniem powstania niezdolności do pracy tj. w okresie od 16 czerwca 2003r. do 15 czerwca 2013r. udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 2 lata 7 miesięcy i 8 dni , a w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem zgłoszenia wniosku tj. w okresie od 28 października 2004r. do 27 października 2014r. udowodnił 2 lata 1 miesiąc i 24 dni okresów składkowych i nieskładkowych zamiast wymaganych 5 lat . (Vide : decyzja k. 24 plik „J” akt rentowych)

Ubezpieczony F. R. złożył odwołanie od powyższej decyzji ZUS wnosząc o zmianę decyzji i przyznanie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia złożenia wniosku, kwestionując ustalony wymiar stażu ubezpieczeniowego w konsekwencji błędnie przejętego przez pozwanego organ rentowy przebiegu ubezpieczenia . Ubezpieczony zakwestionował także dokonaną przez lekarza orzecznika ZUS a następnie Komisję lekarską ZUS ocenę stanu jego zdrowia , która stała się podstawą poczynienia ustaleń przez organ rentowy i która wpłynęła na odmowę przyznania mu prawa do renty. (vide : odwołanie k. 2-5 akt sprawy)

W odpowiedzi na odwołanie pozwanego organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko przedstawione w zaskarżonej decyzji. (vide : odpowiedź na odwołanie k. 6-6v. akt ZUS)

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje :

Ubezpieczony F. R., urodzony (...), wykształcenie zawodowe, zawód wyuczony i wykonywany ślusarz, w dniu 28 października 2014 r., złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Ubezpieczony został skierowany na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 03 grudnia 2014r. uznał odwołującego się za częściowo niezdolnego do pracy okresowo do 31 grudnia 2016r., datę powstania częściowej niezdolności do pracy ustalając na 16 czerwca 2013r. mając na uwadze opinię lekarza konsultanta ZUS specjalisty neurologa z dnia 28 listopada 2014r. oraz rozpoznanie u badanego : nasilonego zespołu bólowego kręgosłupa lędźwiowego z odgraniczeniem ruchomości i podrażnieniem korzeni , stenozy kanału kręgowego L-4 i L5 i L5-S-1 oraz stanu po leczeniu obarczającym kanał kręgowy na poziomie L5-S1.

Następnie, wobec wniesionego przez ubezpieczonego sprzeciwu, ubezpieczony został skierowany na badania do Komisji Lekarskiej ZUS, która w opinii z dnia 30 grudnia 2014r. podtrzymała opinię lekarza orzecznika ZUS co do stwierdzonych schorzeń i stopnia ich zaawansowania, dodatkowo biorąc pod uwagę zmiany zwyrodnieniowe stawów biodrowych, nadciśnienie tętnicze zredukowane oraz kamicy nerkową w wywiadzie , na tej podstawie orzeczeniem z tej samej daty uznała ubezpieczonego za częściowo niezdolnego do pracy okresowo do dnia 31 grudnia 2016r. , tożsamo jak i lekarz orzecznik ZUS datę powstania częściowej niezdolności do pracy ustalając na 16 czerwca 2013r.,

Okoliczności bezsporne, vide : wniosek – k. 1-6 plik „J” akt ZUS, orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 03.12.2014 r. wraz z opinią lekarską – k. 9 akt ZUS i k. 15 dokumentacji lekarskiej ZUS, sprzeciw ubezpieczonego – k. 16 dokumentacji lekarskiej ZUS, orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 30.12.2014r.. – k. 20 akt ZUS i k. 28 dokumentacji lekarskiej ZUS.

Decyzją z dnia 08 stycznia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G., na podstawie przepisów art. 57 i 58 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) odmówił ubezpieczonemu F. R. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, albowiem Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 30 grudnia 2014r. orzekła, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy okresowo do dnia 31 grudnia 2016r., ustalając datę początkową powstania ustalanego stopnia niezdolności do pracy na dzień 16 czerwca 2013r. oraz stwierdzając brak całkowitej niezdolności ubezpieczonego do pracy, co w konsekwencji ustalonego przebiegu zatrudnienia oraz stażu ubezpieczeniowego nakazywało stwierdzenie, iż w okresie ostatnich dziesięciu lat przed dniem powstania niezdolności do pracy tj. w okresie od 16 czerwca 2003r. do 15 czerwca 2013r. udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 2 lata 7 miesięcy i 8 dni , a w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem zgłoszenia wniosku tj. w okresie od 28 października 2004r. do 27 października 2014r. udowodnił 2 lata 1 miesiąc i 24 dni okresów składkowych i nieskładkowych zamiast wymaganych 5 lat .

Okoliczności bezsporne, vide : decyzja k. 24 plik „J” akt rentowych

W celu ustalenia, czy ubezpieczony jest niezdolny do pracy Sąd na podstawie art. 279, 284 i 292 k.p.c., przeprowadził dowód z opinii biegłych : kardiologa, neurologa, chirurga ortopedy oraz specjalisty medycyny pracy zgodnie z rodzajem schorzeń występujących u ubezpieczonego.

Okoliczność bezsporna : vide : postanowienie z dnia 09 kwietnia 2015r. k. 15 akt sprawy

W wyniku zebrania wywiadu i po przeprowadzeniu badań przedmiotowych oraz po dokonaniu analizy dokumentacji lekarskiej biegli nie stwierdzili całkowitej niezdolności ubezpieczonego do pracy w rozumieniu art. 12 i 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.)

Dowód : opinie biegłych sądowych i opinie uzupełniające – k. 30-33, 41-42v., 51-52, 58-59, 84, 85, 88, 90 akt sprawy.

W toku postępowania sądowego wnioskodawca przedłożył dokumentację medyczną - kartę leczenia szpitalnego wskazującą na hospitalizację w dniu 24 marca 2016r. z powodu wykrycia zakażenia HCV . Z epikryzy wynika , iż czas zakażenia wzw C nie jest znany. Przedłożył nadto badanie MR stawów biodrowych z dnia 02 listopada 2015r., w którym stwierdzono w obu stawach biodrowych zmiany o charakterze reumatoidalnego zapalenia stawów z cechami synovistis .

Dowód : karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 104, 105-106v., 107 108, akt sprawy , protokół rozprawy – k. 126-127 akt sprawy wraz z zapisem elektronicznym koperta k.128 akt sprawy

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Co do zasady postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych ma charakter kontrolny, służy badaniu prawidłowości decyzji organu rentowego i nie może polegać na zastępowaniu tego organu w wydawaniu decyzji ustalających świadczenie z ubezpieczeń społecznych. Postępowanie dowodowe przed sądem jest postępowaniem sprawdzającym, weryfikującym ustalenia dokonane przez organ rentowy (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2007 r., I UZP 1/07, OSNP 2007 nr 21-22, poz. 323). Z tego powodu sąd co do zasady nie może we własnym zakresie ustalać prawa do świadczenia, a ujawniona w trakcie postępowania sądowego zmiana stanu zdrowia ubezpieczonego jako przesłanka niezdolności do pracy warunkująca prawo do renty, nie może prowadzić do uznania kontrolowanej decyzji za wadliwą i do jej zmiany (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 września 2005 r., I UK 382/04, LEX nr 276245). W postępowaniu odwoławczym od decyzji odmawiającej prawa do świadczenia sąd ubezpieczeń społecznych ocenia legalność decyzji według stanu rzeczy istniejącego w chwili jej wydania (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 20 maja 2004 r., II UK 395/03, OSNP 2005 nr 3, poz. 43 oraz z dnia 7 lutego 2006 r., I UK 154/05, LEX nr 272581). Stąd też postępowanie dowodowe przed sądem w sprawie o świadczenie uzależnione od niezdolności ubezpieczonego do pracy powinno zmierzać do ustalenia, czy w dacie orzekania przez organ rentowy po stronie ubezpieczonego występowały w tym zakresie wszystkie przesłanki warunkujące przyznanie świadczenia. Sąd nie ma obowiązku przeprowadzenia dowodów w celu ustalenia niezdolności do pracy, która miała powstać po wydaniu zaskarżonej odwołaniem decyzji odmawiającej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2005 r., I UK 152/04, OSNP 2005 nr 17, poz. 273). Biegli sądowi, przeprowadzający na zlecenie sądu badanie stanu zdrowia ubezpieczonego, nie zastępują lekarza orzecznika ZUS, ani komisji lekarskiej ZUS. Jedynie zgodnie z posiadaną przez nich wiedzą specjalistyczną poddają merytorycznej ocenie trafność wydanego orzeczenia o zdolności do pracy lub jej braku. Dlatego też późniejsza (po wydaniu decyzji) zmiana stanu zdrowia ubezpieczonego nie może stanowić – co do zasady – podstawy do uwzględnienia odwołania.

Zgodnie jednak z art. 477¹⁴ § 4 k.p.c., w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub orzeczenie komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie od decyzji opiera się wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia, sąd nie orzeka co do istoty sprawy na podstawie nowych okoliczności dotyczących stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, które powstały po dniu złożenia odwołania od tej decyzji, lecz uchyla decyzję, przekazuje sprawę do rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie.

W rozpoznawanej sprawie nowe okoliczności dotyczące stanu zdrowia wnioskodawcy zostały ujawnione już po wydaniu zaskarżonej w sprawie decyzji ZUS z dnia 08 stycznia 2015r. Ubezpieczony udokumentował je przedkładając dokumentację medyczną wskazującą na wykrycie zakażenia wirusem WZW C oraz stwierdzenie reumatoidalnego zapalenia stawów. Jak wynika z akt rentowych ubezpieczony nie zgłaszał ich istnienia w toku postępowania przed ZUS, nie zostały one także ujawnione na druku N-9 złożonym z wnioskiem o rentę, dlatego też nie były one w ogóle poddane ocenie organu rentowego. Ubezpieczony dowiedział się o ich istnieniu w toku postępowania sądowego, w dalszym ciągu kontynuując leczenie pod opieką specjalistów. Schorzenia te choć zatem istniały przed wydaniem decyzji, ujawniły się dopiero w toku postępowania przed Sądem, co uzasadnia uchylenie decyzji ZUS i przekazanie sprawy do rozpoznania organowi rentowemu oraz jednoczesne umorzenie postępowania odwoławczego w niniejszej sprawie, o czym Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 4 k.p.c. jak w pkt 1 i 2 sentencji postanowienia.

SSO Monika Popielińska